

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.I.35.252/2014/7.szám

A Dr. Szőke Ágnes Éva ügyvéd által képviselt felperesnek a Daniné dr. Égető Mária jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Vám- Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 1.K.27.346/2013. számon megindított és ugyanezen bíróság 2013. november hó 11. napján kelt 1.K.27.346/2013/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. perszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alul megjelölt napon tárgyaláson kívül meghozta a következő

Í t é l e t e t

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 1.K.27.346/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú adóhatóság 2011. június 6. napjától több ízben is ellenőrzést tartott a felperesnél. 2012. június 4-én az elsőfokú hatóság a felperes könyvelőjénél tartott ellenőrzést, melynek során a felperes által felvásárolt fémkereskedelmi engedélyköteles anyagok, valamint ezek alkalmával kiállított bizonylatok vizsgálatára került sor. Ennek során DVD lemezre a könyvelő programból kiírt 2010. és 2011. évi, valamint a 2012. évi I. negyedévi pénztárkarton és szállítói törzsadatok kerültek csatolásra a felvett jegyzőkönyvhöz. Ugyanezen a napon a felperes

telephelyén B. S. telepvezető átadta a 2010. és 2011. évre vonatkozó szállítói bizonylatokat és pénztárbizonylatokat, melyek eredeti példányai bevonásra kerültek.

Ezt követően az elsőfokú közigazgatási szerv járőrei 2012.július 11. napján a felperes által felvásárolt fémkereskedelmi engedélyköteles anyagok értékesítőjénél tartott ellenőrzést.

Többszöri helyszíni ellenőrzés, iratgyűjtés és a tanúk meghallgatása, nyilatkozatuk beszerzését követően az elsőfokú hatóság 2013. január hó 21. napján kelt 28293437629. iktatószámú határozatával felperest kötelezte nyilvántartás vezetési kötelezettség hiányos teljesítése, illetve valótlan adattartalommal történő teljesítése miatt az egyes fémek begyűjtésével és értékesítésével összefüggő visszaélések visszaszorításáról szóló 2009. évi LXI. tv. (Ftv.) 11.§ (5) bekezdése alapján 200.000 Ft fémkereskedelmi bírság, valamint a fémkereskedelmi engedélyköteles anyag írásbeli megállapodás nélküli beszerzése miatt az Ftv. 11.§ (2) bekezdés b) pontja alapján 714.980.615 Ft fémkereskedelmi bírság megfizetésére.

Az alperes 2013. március 7-én kelt 2209868243. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A jogerős határozat ellen a felperes keresetet nyújtott be , amelyben kérte az alperesi határozat jogszabálysértés miatti hatályon kívül helyezését az elsőfokú határozatra is kiterjedően, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezése mellett új eljárás lefolytatásának elrendelését kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, ezért jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Ítéletének indokolásában az elsőfokú bíróság a felperes keresetlevelében előadott eljárási hibákra vonatkozóan kifejtette, hogy azok az ügy érdemére nem hatottak ki, a bíróság nem tekintette olyan indoknak, olyan jogszabálysértésnek, amely az alperesi határozat hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna.

Alaposnak találta azonban a keresetet a bíróság a tekintetben, hogy a tényállás tisztázása során az alperes olyan nyilatkozatoknak tulajdonított bizonyító erőt, amely nyilatkozatok nem voltak jogszerűen felhasználhatók az alperes által alkalmazott körben. Hivatkozva a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás

általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50.§ (1) bekezdésére, a bíróság leszögezte, hogy az alperesnek az anyagi jogszabályok által meghatározott körben a tényállás teljes és alapos tisztázására köteles. Tényállás tisztázási kötelezettségének teljesítése során az alperes részletes nyilatkozatot szerzett be B. S. telepvezetőtől, amely nyilatkozatok az alperesi határozatot megalapozó tényállás döntő elemeit tartalmazták. Nem kerülhetett volna sor - állapítja meg a bíróság - B. S. meghallgatására, mind a felperesi gazdasági társaság képviselőjének meghallgatására tekintettel arra, hogy az ő jogi helyzete nem alapozta meg, hogy képviselőként nyilatkozzon. E körben hivatkozott az elsőfokú bíróság a Ket. 40.§ (6) bekezdésére, 40/A.§-ára, továbbá a Ket. 92.§-ára, illetőleg 57/A.§ (4) bekezdésére.

Jogszabálysértő volt továbbá a Ket. 26.§-a alapján belföldi jogsegély keretében megkeresni nyilatkozattétel céljából a felperes nem jogi személy gazdasági partnereit. Téves az alperes hivatkozása a Ket. 26.§ (1) bekezdés c) pontjára, mely szerint többek között akkor lehet belföldi jogsegélyt kérni, ha az ügy elbírálásához olyan adat vagy irat szükséges, mellyel más hatóság egyéb állami, önkormányzati szerv vagy - ha a törvény meghatározott ügyfajtában lehetővé teszi - egyéb szerv vagy személy rendelkezik. Az Ftv. azonban nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely lehetővé tenné a fémkereskedelmi ügyben a belföldi jogsegély útján történő nyilatkoztatást. Ebből következően az ily módon beszerzett adatok (nyilatkozatok) szintén eljárási szabályt sértenek.

A bíróság által elrendelt új eljárásra vonatkozóan azt az iránymutatást adta, hogy az elsőfokú adóhatóságnak tanúként kell meghallgatnia B. S. a Ket. 53-54.§-aiban írt szabályok megtartásával. Szintén a Ket. szabályainak maradéktalan betartásával kell nyilatkozattételre felhívni, illetőleg megkeresni a felperes nem természetes személy üzleti partnereit a fémkereskedelmi ügy kapcsán és csak ezt követően lehet egybevetni az eljárás során rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal, ezek egyenkénti és összességükbe való értékelését követően tényállást megállapítani és ennek következményeként azt, hogy a felperes az Ftv. rendelkezéseit megsértette-e vagy sem.

A bíróság felhívja az elsőfokú hatóság figyelmét arra is, nem lehet figyelmen kívül hagyni az új eljárás során a felperes által hivatkozott, vele szemben folyamatban lévő másik fémkereskedelmi ügyet, illetőleg azt a hivatkozást, hogy vele szemben jogsértés megállapítása esetén figyelemmel az Ftv. 11.§ (2) bekezdés b), 4.§ (2) bekezdése, illetőleg 11.§ (3) bekezdés a), b) és c) pontja, perbeli esetben alkalmazható-e vagy sem.

A felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az elsőfokú bíróság

ítélete ellen, amelyben hivatkozik a Pp. 271.§ (1) bekezdésének d) pontjával kapcsolatos legfelsőbb bírósági véleményre, amely szerint nem minősül csupán a jogerős ítélet indokolása ellen benyújtott felülvizsgálati kérelemnek az olyan felülvizsgálati kérelem, amely a jogerős ítélet indokolásának az ügy érdemére kiható megváltoztatására irányul.

A Ket. 109.§ (4) bekezdése alapján a közigazgatási perben hozott ítélet indokolása is köti a közigazgatási szervet, és amennyiben új eljárás elrendelésére kerül sor az eljárást ennek megfelelően kell lefolytatni. A közigazgatási perben az ítélet indokolása határozza meg a lefolytatandó új eljárás tartalmát, irányát, illetőleg magát az érdemi döntést is, s emiatt a felülvizsgálati kérelmek nagy része érdemben a jogerős ítélet indokolását is támadja.

Felhívja e tekintetben a felülvizsgálati kérelem a Pp. 271.§ (1) bekezdésének d) pontját, mint amelyet az elsőfokú bíróság ítélete figyelmen kívül hagyott. Az ügy érdemére tekintve hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a fémtörvény 1.§-a (2) bekezdésének b) pontjára, amelynek rendelkezéseit az elsőfokú bíróság ítélete megsértett.

Sérelmezte a felperes az elsőfokú ítéletnek a perköltség megállapítására vonatkozó rendelkezéseit is, amelyeket a jelentős pertárgy értékre tekintettel, valamint az ügy bonyolult jogi megítélése, továbbá a párhuzamosan futó ügyek által teremtett különleges jogi helyzet jelentősen magasabb összegben indokolt megállapítani.

A felperes által megjelölt összeget utóbb módosította, számítási hibára hivatkozással.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítéletet helyes indokai alapján kérte hatályában fenntartani.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Egyetért a Kúria a felperesnek a felülvizsgálati kérelem előterjesztésével kapcsolatos okfejtésére, amely szerint a közigazgatási perekben hozott bírói ítélet sajátos jogi helyzetére tekintettel, amely szerint a bíróság által elrendelt új eljárásra vonatkozóan a bíróságnak meghatározó iránymutatást kell nyújtania a kötelezett közigazgatási szerv felé. A közigazgatási szerv által lefolytatandó új eljárásra vonatkozóan nem csak a bíróság ítéletének rendelkező része, hanem annak indokolása is kötelező, ezért az ügy érdemére kiható kérdés, hogy a bíróság az elrendelt új eljárásra vonatkozóan milyen útmutatást és milyen jogértelmezéseket ad a közigazgatási szerv részére.

A fent idézett Pp. és Ket. rendelkezések mellett az elsőfokú bíróságnak az új eljárásra vonatkozó rendelkezések meghatározása során figyelembe kell venni a hatáskör elvonás tilalma elvének érvényesülését is.

A Ket. 19.§ (4) bekezdése kógens rendelkezésként határozza meg a hatáskör elvonás tilalmát, amely nem csak a közigazgatási eljárásnak és az azt követő közigazgatási pernek döntő alapelve, amelynek érvényesülését az eljárás teljes szakaszában az eljáró szervnek vizsgálnia kell, hanem általános jogelvi tétel, amely a jogállami működés egyik meghatározó jogelve.

Az elsőfokú bíróságnak tehát a jelen ügy teljes tényállásának, valamint a vonatkozó hatályos joganyag ismeretében olyan iránymutatást kell nyújtania az új eljárás lefolytatására kötelezett közigazgatási hatóságnak, amely nem vonja el annak hatáskörét az érdemi döntés meghozatalát illetően. A bíróság eljárása során tehát egyrészt a Pp. rendelkezéseit, másrészt pedig az általános jogelvet kell összhangban alkalmaznia, amely lehetőséget biztosít az eljáró közigazgatási szervnek a törvényes eljárásra és amely egyúttal biztosítja számára hatáskörének gyakorlását az autonóm, önálló döntés meghozatalát.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének az új eljárás lefolytatására vonatkozó iránymutatásai mindenben megfelelnek az eljárási alapelv és eljárási konkrét szabályok rendelkezéseinek, az nem vonja el az elsőfokú közigazgatási szerv hatáskörét és az ügy jogilag releváns tényeinek kihangsúlyozása mellett biztosítja a hatáskörben történő önálló döntés meghozatalát.

A perköltség tekintetében a Kúria álláspontja szerint az eljáró elsőfokú bíróság megfelelően mérlegelte az ügy összes körülményeit, azt a tényt, hogy az igen bonyolult közigazgatási bírságolási jogügylet ellenére a közigazgatási eljárásban megtörtént jogsértések olyan eljárási szabályokat sértettek meg, amelyeknek megítélése különleges szakértelmet vagy vizsgálódást vagy szakértői igénybevétele nem igényelték. A képviselőre vonatkozó szabályok, illetve a belföldi jogsegélyre vonatkozó szabályok egyértelműek, az ezzel kapcsolatos közigazgatási és bírói gyakorlat kimunkált, ezért a képviselői munka kivételes igénybevétele és teljesítményt az eljáró jogi képviselőtől nem igényelt.

A Kúria úgy ítéli meg, hogy az elsőfokú bíróság kellően mérlegelte az ügy összes körülményeit, a jogi képviselői munka színvonalát, valamint azt a tényt, hogy az ügy érdemi befejezése még nem történt meg, előzetes eljárási kérdések -amelyek természetesen kihatottak az érdemi döntés törvényességére - megítélése volt a per tárgya, ehhez igazodik a jogszabályoknak megfelelően mérlegeléssel

megállapított perköltség. Kiegészítő felülvizsgálati kérelem előterjesztésére egyébként a törvényekben a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére meghatározott 60 napos határidőn túl nincs lehetőség, ezért azt a Kúria mérlegelési körébe nem vonta be.

A fent kifejtettek szerint a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét hatályában fenntartotta a Pp. 275.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint.

A felperes pervesztésének következménye a perköltség viselés, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése alapján megállapított illetékfizetési kötelezettség.

Budapest, 2014. november 6.

. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke és előadó bíró, Huszárné dr.

Oláh Éva sk. bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok